

[Arbejds- og Socialministeren.]

slag til Lov om Arbejdsforhold, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting.

Der er næppe Grund til at komme stærkt ind paa Foranledningen til Lovforslagets Fremkomst; den gaar jeg ud fra at det høje Tings Medlemmer er bekendt med. Det, der tilsigtes, er at undgaa aabne Konflikter paa Arbejdsomraadet, at sikre Arbejdets rolige Gang samt at aabne Mulighed for at bilægge Uoverensstemmelser, som maatte opstaa mellem Parterne paa Arbejdsmarkedet, for saa vidt saadanne Uoverensstemmelser ikke kan ordnes ved direkte Forhandling mellem Parterne.

Jeg skal kort gøre Rede for Lovforslagets Hovedlinier.

Til Fremme af Lovens Formaal institueres et Arbejds- og Forligsnævn, hvis Opgave er at afgøre de Tvistigheder, som maatte opstaa, og som indankes for Nævnet. Dette bestaar af Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, som er udnævnt af Arbejdsministeren efter Indstilling af de to Hovedorganisationer, samt et Formandskab paa 3 Medlemmer, og det er en Forudsætning, at det ene af disse Medlemmer skal have Kvalifikationer til at kunne tage Sæde i en kollegial Ret. I øvrigt skal Formandskabets Medlemmer have Indsigt i økonomiske og sociale Forhold.

Arbejds- og Forligsnævnet har i den her nævnte Sættelse til Opgave at tage sig af de Uoverensstemmelser, der indankes for det, men kun for det Omraade, der omfattes af de to Hovedorganisationer. I Tilfælde af, at der opstaa Uoverensstemmelser vedrørende Omraader, der er dækket af kollektive Overenskomster, som ligger uden for de to Hovedorganisationer, er det Forudsætningen, at Repræsentanter for disse Parter kan indtræde i Nævnet, saa at de to Hovedorganisationer kun beholder en Repræsentant fra hver Side. Videre er det Nævnets Opgave at bilægge Uoverensstemmelser paa Omraader, hvor der ikke eksisterer kollektive Overenskomster; her kan paa samme Maade Parterne blive repræsenteret ved 2 Mand fra hver Side, og hvis en saadan Repræsentation ikke kan tilvejebringes paa anden Maade, udnævnes den af den faste Voldgiftsret.

For at Arbejds- og Forligsnævnet ikke skal beskæftige sig med Smaatterier, for at det kan blive aflastet for Arbejdsstof, institueres der tillige et Fællesudvalg, bestaaende af 3 Repræsentanter for hver af de to Hovedorganisationer, med den Opgave at søge opstaaende Stridsspørgsmaal afgjort gennem Forhandling. For dette Fællesudvalg gælder den samme Regel som for Nævnet, at Parter, der ikke hører under de to Hovedorganisationer, faar Adgang til at blive repræsenteret i Fællesudvalget. Fællesudvalget skal dog kun virke for de overenskomstdækkede Omraaders Vedkommende. Naar det drejer sig om et ikke overenskomstdækket Omraade, kan man, hvis Parterne er enige deri og en Uoverensstemmelse ikke kan bilægges ved Forhandling mellem dem, lade Sagen gaa direkte til Nævnet, men hvis en af Parterne ikke vil gaa med hertil, kan den anden appellere til et 3 Mands Udvalg, der udnævnes af den faste Voldgiftsret, og som afgør, hvorvidt Sagen skal gaa videre til endelig Afgørelse i Forligsnævnet.

Det er endvidere i Lovforslagets § 3 forudsat, at Arbejdsministeren kan overlade til Arbejds- og Forligsnævnet visse Opgaver af raadgivende Karakter, ligesom Nævnet har Ret til at tage Initiativet til Løsning af forskellige Opgaver og gøre Indstilling derom til Arbejdsministeren. Denne § 3 er egentlig affødt af de to Hovedorganisationers Skrivelse af 24. August, i hvilken de gør opmærksom paa, at de stiller sig til Raadighed til Løsning af saadanne Spørgsmaal, som det maatte være naturligt for Hovedorganisationernes Repræsentanter at tage op til Overvejelse for derved at bidrage til at fremme Samfundets Interesser og hjælpe til at overvinde de Vanskeligheder, som den nuværende og fremtidige Situation maatte medføre.

I øvrigt gør jeg opmærksom paa, at det er Forudsætningen, at Loven skal gælde til 1. November 1941, for saa vidt den ikke ved kgl. Anordning sættes ud af Kraft forinden. Saa længe Loven gælder, maa Arbejdsstandsninger ikke iværksættes, og det er i § 9 fastsat, at Forligsmandsloven sættes ud af Kraft, saa længe Loven gælder.

Jeg skal i øvrigt henvise til den Behandling, som Lovforslaget har faaet i det andet høje Ting efter den meget indgaaende